

УДК 342.9(477)

DOI <https://doi.org/10.32836/2521-6473.2020-4.6>

Р. В. Мазурик, кандидат юридичних наук,
здобувач наукового ступеня доктора юридичних наук
Університету митної справи та фінансів

РЕАЛІЗАЦІЯ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ СТРАТЕГІЇ НА 2020–2024 РОКИ В ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ПРОКУРАТУРИ

У науковій публікації досліджено актуальні питання реалізації Антикорупційної стратегії на 2020–2024 роки в діяльності органів прокуратури. Зазначено, що запобігання корупції в діяльності прокуратури та інших органів кримінальної юстиції є першочерговим завданням публічної адміністрації. Зазначено, що від професіоналізму, неупередженості та невідкупності прокурорів залежить рівень довіри громадян до органів прокуратури. Так, згідно з останнім дослідженням Центру Разумкова, прокуратурі не довіряють 70% громадян України, що свідчить про низьку ефективність проведених реформ та потребу суттєвого удосконалення правових засад організації та діяльності прокуратури, особливо щодо запобігання та протидії корупції.

Методологія дослідження спирається на органічне поєднання філософських, загальнонаукових та спеціально-юридичних методів дослідження, серед яких ключову роль відіграють закони філософського методу діалектики (єдності та боротьби протилежностей, переходу кількісних змін у якісні), а також прийом «заперечення заперечення». Серед загальнонаукових методів дослідження застосовуються прийоми логічного методу (аналіз, синтез, дедукція та індукція), системний та структурно-функціональний методи, прийоми соціологічного методу тощо. Зі спеціально-юридичних методів дослідження використовуються методи юридичної логіки та юридичної статистики, метод юридичної догматики (як різновид аксіоматичного методу) та метод юридичного моделювання.

До інноваційних способів запобігання та протидії корупції в органах прокуратури запропоновано віднести запровадження електронної системи управління персоналом, яка буде включати автоматизовану систему розподілу справ між прокурорами з урахуванням спеціалізації та досвіду роботи; розроблення в рамках електронної системи управління персоналом прозорої та дієвої системи оцінювання якості роботи прокурорів, з огляду на результати якої будуть прийматися кадрові та управлінські рішення, а також рішення про преміювання прокурорів; реалізацію концепції «прозорого офісу» з використанням систем відеоспостереження; затвердження наказом Генерального прокурора нового порядку проведення таємної перевірки доброчесності прокурорів на виконання ч. 5 ст. 19 Закону України «Про прокуратуру» (новий порядок має включати не тільки перевірку анкети доброчесності прокурора, але й альтернативні способи таємної перевірки доброчесності); прийняття окремого наказу Генерального прокурора, яким буде затверджений механізм забезпечення запобігання та протидії корупції як поза межами кримінальних проваджень, так і в самій системі органів прокуратури (на виконання перспективної Антикорупційної програми Офісу Генерального прокурора на 2021–2022 роки).

Сформуовано висновок щодо перспективності подальшого дослідження цієї тематики з огляду на необхідність внесення змін до чинного національного законодавства щодо впровадження нових способів запобігання корупції в діяльності прокуратури та інших органів кримінальної юстиції.

Ключові слова: антикорупційна стратегія, корупція, запобігання, законодавство, обласна прокуратура, адміністративно-правові засади, удосконалення, функції, способи.

R. V. Mazuryk. The implementation of the Anti-Corruption Strategy for 2020–2024 in the activities of the prosecutor's office

The scientific publication is devoted to the current issues of implementation of the Anti-Corruption Strategy for 2020–2024 in the activities of the prosecutor's office. It is noted that preventing corruption in the activities of the prosecutor's office and other criminal justice bodies is a priority of the public administration. It is noted that the level of public confidence in the prosecutor's office depends on the professionalism, impartiality and incorruptibility of prosecutors. Thus, according to a recent study by the Razumkov Center, 70% of Ukrainian citizens do not trust the prosecutor's office, which indicates the low effectiveness of reforms and the need to significantly improve the legal framework of the prosecutor's office, especially in preventing and combating corruption.

The methodology of this study is based on an organic combination of philosophical, general and special legal research methods, among which the key role is played by the laws of the philosophical method of dialectics (unity and struggle of opposites, the transition from quantitative to qualitative). Among the general scientific research methods, the methods of the logical method (analysis, synthesis, deduction and induction), systemic and structural-functional methods, methods of the sociological method, etc. are used. The methods of legal logic and legal statistics, the method of legal dogmatic (as a kind of axiomatic method) and the method of legal modeling are used as special legal research methods.

Innovative ways to prevent and combat corruption in the prosecutor's office include: introduction of an electronic personnel management system, which will include an automated system for the distribution of cases between prosecutors, taking into account specialization and experience; development within the framework of the electronic personnel management system

of a transparent and effective system for assessing the quality of prosecutors' work, based on the results of which personnel and management decisions will be made, as well as decisions on awarding prosecutors; implementation of the concept of «transparent office» using video surveillance systems; approval by the order of the Prosecutor General of a new procedure for conducting a secret inspection of the integrity of prosecutors in pursuance of Part 5 of Art. 19 of the Law of Ukraine "On the Prosecutor's Office" (the new procedure should include not only the verification of the integrity questionnaire of the prosecutor, but also alternative methods of secret integrity check); adoption of the order of the Prosecutor General, which will approve the mechanism for preventing and combating corruption both outside criminal proceedings and in the system of prosecutors (to implement the promising anti-corruption program of the Office of the Prosecutor General for 2021–2022).

The conclusion on the prospects of further research on this topic is formulated, taking into account the need to amend the current national legislation on the introduction of new ways to prevent corruption in the prosecution and other criminal justice authorities.

Key words: anti-corruption strategy, corruption, prevention, legislation, regional prosecutor's office, administrative and legal principles, improvements, functions, means.

Постановка проблеми. Корупція в органах кримінальної юстиції є найбільш загрозливим явищем для держави та суспільства, адже кожен суб'єкт владних повноважень є представником держави і навіть поодинокі факти корупції серед правоохоронців викликають великий суспільний резонанс та знижують рівень поваги до публічної адміністрації загалом.

Результати соціологічних досліджень засвідчують, що частка громадян, які мають безпосередній досвід корупції, протягом останніх років суттєво зменшилась (якщо у 2013 році такий досвід мало близько 60%, то станом на початок 2020 року – не більше 40% громадян). Спостерігається також поступове покращення порівняльних показників рівня корупції в Україні. Згідно з даними міжнародної організації "Transparency International", у період з 2013 по 2019 роки Індекс сприйняття корупції в Україні зріс із 25 до 30 балів. Однак результати цих досліджень свідчать про те, що досягнутий за останні роки прогрес не задовольняє суспільство, оскільки є надто повільним. Загальний рівень сприйняття корупції в Україні залишається високим (у 2019 році, набравши 30 балів зі 100 можливих, Україна за Індексом сприйняття корупції посіла 126 місце серед 180 країн). Корупція, як і раніше, залишається однією з найважливіших проблем (згідно з опитуванням, проведеним на початку 2020 року, важливість проблеми корупції залишається на одному рівні з питанням вирішення кризи на Донбасі). Низькі темпи реалізації антикорупційної політики в Україні суттєво сповільнюють її економічне зростання [1].

Рівень корупції в системі органів публічної адміністрації прямо впливає на оцінку громадянами ефективності державної політики та правозастосування у різних сферах суспільних відносин. Показовим у цьому аспекті є рівень довіри громадян до основних державних інституцій. Згідно з останнім соціологічним дослідженням Центру Разумкова, недовіра частіше висловлюється державному апарату (чиновникам) (не довіряють їм 79% опитаних), ЗМІ Росії (79%), Верховній Раді України (76%), судам (судовій системі загалом) (75%), Уряду України (75%), політичним партіям (73%), комерційним банкам (73%), Національному антикорупційному бюро України (НАБУ) (72,5%), Національному агентству з питань запобігання корупції (НАЗК) (71%), Спеціалізованій антикорупційній прокуратурі (70%), Вищому антикорупційному суду (70%), Прокуратурі (70%), Конституційному Суду України (65%), Національному банку України (64%), місцевим судам (63%), Верховному Суду (63%), Президенту України (60%), профспілкам (54%), Національній поліції (53%), Службі Безпеки України (51%) [2]. Таким чином, рівень довіри до органів прокуратури є критично низьким, що обумовлює необхідність наукового пошуку основних напрямів та способів удосконалення правових засад організації та діяльності прокуратури, включаючи розроблення інноваційних способів запобігання корупції. Результатом такої наукової роботи мають стати пропозиції щодо перспективних напрямів удосконалення чинного законодавства у сфері запобігання корупції. Вищевикладеним обґрунтовується як теоретичне, так і практичне значення підготовки публікації.

Методологія дослідження спирається на органічне поєднання філософських, загальнонаукових та спеціально-юридичних методів дослідження, серед яких ключову роль відіграють закони філософського методу діалектики (єдності та боротьби протилежностей, переходу кількісних змін у якісні), а також прийом «заперечення заперечення». Серед загальнонаукових методів дослідження застосовуються прийоми логічного методу (аналіз, синтез, дедукція та індукція), системний та структурно-функціональний методи, прийоми соціологічного методу тощо. Зі спеціально-юридичних методів дослідження використовуються методи юридичної логіки та юридичної статистики, метод юридичної догматики (як різновид аксіоматичного методу) та метод юридичного моделювання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання адміністративно-правового забезпечення діяльності правоохоронних органів досліджуються в роботах фахівців у сфері адміністративного права, серед яких слід назвати роботи О. Бандурки, В. Бевзенка, М. Віхляєва, Н. Губерської, С. Гусарова, Р. Калюжного, Т. Коломоєць, В. Колпакова, А. Комзюка, О. Кузьменко, В. Курила, Д. Лук'янця, Д. Лученка, П. Лютікова, Р. Мельника, О. Миколенка, Н. Нижник, Д. Приймаченка, Ю. Севрука, С. Стеценка, М. Тищенко, А. Школика та інших учених-адміністративістів.

Актуальні питання адміністративно-правового забезпечення організації та діяльності органів прокуратури досліджували у своїх працях такі відомі науковці, як О. Агеєв («Прокурор як суб'єкт адміністративного процесу» [3]), М. Івчук («Адміністративно-правовий статус органів прокуратури України» [4]), О. Іщук («Адміністративна юрисдикція органів прокуратури» [5]), С. Кулинич («Управлінські процедури в діяльності органів прокуратури України» [6]), В. Миколенко («Прокуратура України як суб'єкт адміністративного права» [7]), Є. Попович («Управління органами прокуратури України: організаційно-правові проблеми» [8]), В. Сухонос («Прокуратура в механізмі української держави: проблеми теорії та практики» [9]), В. Шуба («Адміністративно-правові відносини в діяльності органів прокуратури України» [10]), М. Якимчук («Організаційно-правові основи управління в органах прокуратури України» [11]).

Із останніх досліджень слід відзначити роботи Ю. Чаплинської «Адміністративно-правове забезпечення реформування органів прокуратури України» [12], П. Шаганенко «Адміністративно-правове регулювання організаційного забезпечення діяльності органів прокуратури» [13], С. Циганка «Поняття і зміст адміністративно-правового забезпечення діяльності прокуратури України» [14], О. Баганця «Адміністративно-правове забезпечення реформи органів прокуратури України» [15], В. Карпунцова «Процесуальна компетенція органів прокуратури України: адміністративно-правовий аспект» [16].

Із останніх досліджень питань запобігання корупції в органах прокуратури слід відзначити роботу М. Іванця «Деякі питання запобігання корупції в органах прокуратури України» [17].

Проте питання реалізації Антикорупційної стратегії на 2020–2024 роки в діяльності органів прокуратури ще не було предметом окремого дослідження, що актуалізує необхідність доктринального аналізу зазначеної теми.

Мета статті полягає у дослідженні теоретичних та практичних аспектів реалізації Антикорупційної стратегії на 2020–2024 роки в діяльності органів прокуратури.

Виклад основного матеріалу. Основним програмним документом, на основі якого приймаються антикорупційні програми органів публічної адміністрації, є Антикорупційна стратегія, яка розробляється Національним агентством з питань запобігання корупції за результатами громадських обговорень. Нині на сайті агентства представлено проект Антикорупційної стратегії на 2020–2024 роки. Метою Антикорупційної стратегії названо досягнення суттєвого прогресу у запобіганні та протидії корупції, а також забезпечення злагодженості та системності антикорупційної діяльності усіх органів державної влади та органів місцевого самоврядування.

Попередня антикорупційна стратегія зосереджувалась на пріоритетах, пов'язаних зі створенням системи сучасних антикорупційних інструментів (правових інститутів), та розбудові системи антикорупційних органів, що мали забезпечити ефективну реалізацію цих інструментів. Водночас завдяки реалізації інших програмних документів Урядом звужувалися можливості для корупції в окремих секторах через проведення галузевих реформ.

Визначення пріоритетних сфер у запобіганні та протидії корупції на 2020–2024 роки (розділ III) відбулося з огляду на підсумки стандартного опитування щодо рівня корупції в Україні, проведеного у 2020 році (яке включало опитування підприємців, експертів та населення загалом), інших досліджень щодо стану, динаміки та поширеності корупції в Україні, а також за результатами аналізу ефективності реалізації антикорупційної політики. Так, згідно з даними стандартного опитування щодо рівня корупції, найбільш пріоритетним напрямом боротьби з корупцією і для бізнесу (57% респондентів), і для населення України (52% респондентів) є очищення від корупції судової системи. Для населення України наступними за пріоритетністю (у порядку спадання) є охорона здоров'я (38%), поліція і прокуратура (37%), державний сектор економіки (27%), податкова і митна сфери (25%), а також фінансування партій та передвиборчих кампаній (21%). На думку представників бізнесу, найбільш пріоритетними напрямками у протидії корупції є поліція і прокуратура (41%), податкова і митна сфери (32%), фінансування партій та передвиборчих кампаній (25%), охорона здоров'я (24%), оборона і безпека (23%). Схожими за змістом є оцінки бізнесу та експертів щодо найбільш корумпованих сфер на поточний момент. Ними є митниця, земельні відносини, містобудування, будівництво великих інфраструктурних об'єктів, судочинство [1].

Результати аналізу стану корупції в Україні, ефективності антикорупційної політики попередніх періодів, міжнародних стандартів та найкращих світових практик у сфері запобігання та протидії корупції дали змогу сформулювати такі основні засади антикорупційної політики на 2020–2024 роки:

- оптимізація функцій держави та місцевого самоврядування, реалізація якого передусім передбачає усунення дублювання повноважень різними органами; тимчасове припинення реалізації малоефективних повноважень, які характеризуються високим рівнем корупційних ризиків; усунення випадків реалізації одним і тим же органом повноважень, поєднання яких створює додаткові корупційні ризики;
- цифрова трансформація реалізації повноважень органами державної влади та місцевого самоврядування, прозорість діяльності та відкриття даних як основа для мінімізації корупційних ризиків у їх діяльності;
- створення на противагу наявним корупційним практикам більш зручних та законних способів задоволення потреб фізичних і юридичних осіб;

- забезпечення невідворотності юридичної відповідальності за корупційні та пов'язані з корупцією правопорушення, що створює додатковий стримувальний ефект для всіх суб'єктів правовідносин;
- формування суспільної нетерпимості до корупції, утвердження культури доброчесності та поваги до верховенства права [1].

Антикорупційна стратегія реалізується шляхом виконання відповідної державної антикорупційної програми, яку розробляє Національне агентство з питань запобігання корупції з урахуванням особливостей, установлених Законом України «Про запобігання корупції», та затверджує Кабінет Міністрів України на термін дії Антикорупційної стратегії. На підставі державної антикорупційної програми органи публічної адміністрації розробляють та затверджують власні антикорупційні програми. Так, антикорупційна програма Генеральної прокуратури України на 2019–2020 роки затверджена Наказом Генеральної прокуратури України від 1 березня 2019 року № 38. В ній, зокрема, зазначено, що аналізом повноважень прокурора під час здійснення функцій, передбачених Конституцією України, визнано, що їх більшість є владними та одночасно дискреційними, що створює можливості виникнення корупційних ризиків. Водночас існує низка заходів щодо їх недопущення. У таких випадках скоєння корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень працівниками органів прокуратури України обумовлено перш за все порушенням ними вимог закону. Керівництво органів прокуратури України вживає заходів щодо недопущення таких порушень. Мінімізація їх вчинення досягається шляхом підвищення рівня свідомості працівника щодо несприйняття корупції, вжиття додаткових заходів профілактичного, навчального, методичного та дисциплінарного характеру. Крім того, підвищення фахового рівня, належне матеріально-побутове забезпечення та соціальний захист працівників органів прокуратури України також є дієвими чинниками запобігання корупції [18].

Аналіз антикорупційної програми Генеральної прокуратури України на 2019–2020 роки дає підстави зробити висновок, що її положення мають більшою мірою декларативний характер та не містять дієвої системи правових засобів запобігання корупції в органах прокуратури.

У пп. 3.1.5 Антикорупційної стратегії на 2020–2024 роки визначено таку проблему у сфері запобігання корупції в діяльності прокуратури: внутрішні управлінські процеси в органах прокуратури не завжди є прозорими та ефективними. Очікуваними стратегічними результатами є запровадження електронної системи управління персоналом, прозорої та дієвої системи оцінки якості роботи прокурорів, з огляду на результати якої приймаються кадрові та управлінські рішення, а також рішення про преміювання; внесення змін до Закону України «Про прокуратуру», які визначають вичерпний перелік підстав для звільнення та припинення повноважень прокурорів, в тому числі Генерального прокурора, що унеможливило їх невмотивоване застосування; удосконалення діяльності дисциплінарного органу, що забезпечує своєчасний та об'єктивний розгляд дисциплінарних скарг щодо прокурорів [1].

Таким чином, пріоритетним та інноваційним способом запобігання корупції в органах прокуратури є запровадження електронної системи управління персоналом, включаючи прозору та дієву систему оцінки якості роботи прокурорів, з огляду на результати якої будуть прийматися кадрові та управлінські рішення, а також рішення про преміювання прокурорів.

Основні напрями запобігання корупції в діяльності обласних прокуратур повинні узгоджуватися з положеннями Стратегії розвитку прокуратури на 2021–2023 роки, затвердженої Наказом Генерального прокурора від 16 жовтня 2020 року № 489. Зокрема, пп. 2.1.2 зазначеної Стратегії передбачає удосконалення методів і заходів забезпечення високого рівня якості реалізації конституційних функцій прокуратури. Серед іншого передбачено таке:

- використання новітніх технологій задля оптимізації системи документообігу, поступової мінімізації паперового документообігу (інтеграція інформаційних електронних систем, впроваджених у роботу органів прокуратури, в єдину систему; розроблення та впровадження системи електронного управління кримінальним провадженням; автоматизація обміну даними з іншими системами та базами даних; поетапна інтеграція системи електронного управління кримінальним провадженням у роботу всіх органів досудового розслідування та суду в усіх регіонах України);

- впровадження системи автоматизованого розподілу кримінальних проваджень серед прокурорів з урахуванням установлених чітких об'єктивних критеріїв (включно з критерієм спеціалізації) разом з гарантіями захисту від можливого зловживання;

- розроблення та впровадження єдиних стандартів роботи прокурора, зокрема стандартів досудового розслідування, а також впровадження вивчення затверджених стандартів у навчальні програми первинної, спеціальної підготовки, підвищення кваліфікації прокурорів в інші навчальні програми; зосередження уваги на розвитку лідерських компетентностей прокурорів;

- удосконалення структури та внутрішнього адміністрування прокуратури, раціональний розподіл кадрів і ресурсів відповідно до конституційних функцій прокуратури; оптимізація чисельності та збалансування співвідношення прокурорів і державних службовців, удосконалення розподілу кримінальних проваджень і робочих процесів; інституційне та операційне вдосконалення діяльності з урахуванням спеціалізацій у межах виконання основних функцій прокуратури; акумуляція людського капіталу та інституційних ресурсів відповідно до пріоритетів, визначених кримінально-правовою політикою;

– ефективна взаємодія у межах міжнародного співробітництва з урядами та компетентними органами інших держав, міжнародними інституціями; підвищення якості надання міжнародної правової допомоги [19].

Таким чином, у процесі розроблення нових способів запобігання корупції в діяльності органів прокуратури необхідно враховувати вищевикладені положення Стратегії розвитку прокуратури на 2021–2023 роки.

Серед відомчих нормативно-правових актів, які регламентують питання запобігання корупції, слід відзначити Наказ Генеральної прокуратури України «Про розмежування повноважень прокурорів у сфері запобігання та протидії корупції поза межами кримінального провадження» від 13 липня 2018 року № 135. Так, згідно з цим Наказом, керівникам прокуратур усіх рівнів наказано забезпечити належну організацію діяльності у сфері запобігання та протидії корупції поза межами кримінального провадження відповідно до вимог Конституції України, КУпАП, Законів України «Про прокуратуру», «Про запобігання корупції», інших законодавчих актів, а саме у межах наданих законом повноважень вживати заходів щодо притягнення осіб до відповідальності за вчинення корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, виявлення причин та умов, що сприяли їх вчиненню, а також невиконанню вимог Закону України «Про запобігання корупції» в інший спосіб, відшкодування збитків, шкоди, завданих державі внаслідок скоєння таких правопорушень. Крім того, зазначеним Наказом передбачено обов'язкову участь прокурорів у розгляді судами справ про адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією, передбачені статтями 172⁴–172⁹, 172⁹⁻² КУпАП [20].

Отже, Наказ Генеральної прокуратури України «Про розмежування повноважень прокурорів у сфері запобігання та протидії корупції поза межами кримінального провадження» від 13 липня 2018 року № 135 має суто технічний характер та врегульовує вузьке питання розмежування повноважень прокурорів різних рівнів щодо організації діяльності у сфері запобігання та протидії корупції. Проте нині з огляду на важливість та першочерговість завдань щодо запобігання та протидії корупції в діяльності органів прокуратури є нагальна потреба розроблення та прийняття окремого наказу Генерального прокурора, яким буде затверджений механізм забезпечення запобігання та протидії корупції як поза межами кримінальних проваджень, так і в самій системі органів прокуратури.

З урахуванням вищевикладеного до інноваційних способів запобігання та протидії корупції в органах прокуратури запропоновано віднести такі:

- запровадження електронної системи управління персоналом, яка буде включати автоматизовану систему розподілу справ між прокурорами з урахуванням спеціалізації та досвіду роботи;
- розроблення в рамках електронної системи управління персоналом прозорої та дієвої системи оцінки якості роботи прокурорів, з огляду на результати якої будуть прийматися кадрові та управлінські рішення, а також рішення про преміювання прокурорів;
- реалізація концепції «прозорого офісу» з використанням систем відеоспостереження;
- затвердження наказом Генерального прокурора нового порядку проведення таємної перевірки доброчесності прокурорів на виконання ч. 5 ст. 19 Закону України «Про прокуратуру» (новий порядок має включати не тільки перевірку анкети доброчесності прокурора, але й альтернативні способи таємної перевірки доброчесності);
- прийняття окремого наказу Генерального прокурора, яким буде затверджений механізм забезпечення запобігання та протидії корупції як поза межами кримінальних проваджень, так і в самій системі органів прокуратури (на виконання перспективної Антикорупційної програми Офісу Генерального прокурора на 2021–2022 роки).

Наведений перелік інноваційних способів запобігання та протидії корупції в органах прокуратури не є вичерпним, що обумовлює необхідність подальшого дослідження цієї тематики задля формулювання конкретних пропозицій щодо внесення змін до чинного національного законодавства у сфері запобігання корупції.

Висновки з дослідження і перспективи подальших розвідок у цьому напрямі. Проведене дослідження теоретичних та практичних аспектів реалізації Антикорупційної стратегії на 2020–2024 роки в діяльності органів прокуратури дає змогу сформулювати висновок про те, що в процесі розроблення нових способів запобігання корупції в діяльності органів прокуратури необхідно враховувати ключові положення Стратегії розвитку прокуратури на 2021–2023 роки.

До інноваційних способів запобігання та протидії корупції в органах прокуратури запропоновано віднести запровадження електронної системи управління персоналом, яка буде включати автоматизовану систему розподілу справ між прокурорами з урахуванням спеціалізації та досвіду роботи; розроблення в рамках електронної системи управління персоналом прозорої та дієвої системи оцінки якості роботи прокурорів, з огляду на результати якої будуть прийматися кадрові та управлінські рішення, а також рішення про преміювання прокурорів; реалізацію концепції «прозорого офісу» з використанням систем відеоспостереження; затвердження наказом Генерального прокурора нового порядку проведення таємної перевірки доброчесності прокурорів на виконання ч. 5 ст. 19 Закону України «Про прокуратуру» (новий порядок має включати не тільки перевірку анкети доброчесності прокурора, але й альтернативні способи таємної пере-

вірки доброчесності); прийняття окремого наказу Генерального прокурора, яким буде затверджений механізм забезпечення запобігання та протидії корупції як поза межами кримінальних проваджень, так і в самій системі органів прокуратури (на виконання перспективної Антикорупційної програми Офісу Генерального прокурора на 2021–2022 роки).

Перспективність подальшого наукового аналізу цієї тематики обумовлена необхідністю розроблення конкретних пропозицій щодо внесення змін до чинного національного законодавства у сфері запобігання корупції, Закону України «Про прокуратуру» та відомчих нормативно-правових актів.

Список використаних джерел:

1. Проект Антикорупційної стратегії на 2020–2024 роки / Національне агентство з питань запобігання корупції : офіційний веб-сайт. Дата оновлення: 11 листопада 2020 р. URL: <https://nazk.gov.ua/uk/departament-koordinatsiyi-antykoruptsijnoyi-polityky/antykoruptsijna-strategiya>.
2. Оцінка громадянами ситуації в країні, рівень довіри до соціальних інститутів та політиків, електоральні орієнтації громадян (жовтень-листопад 2020 р.) / Центр Разумкова : офіційний веб-сайт. Дата оновлення: 10 листопада 2020 р. URL: <https://razumkov.org.ua/napriamky/sotsiologichni-doslidzhennia/otsinka-gromadianamy-sytuatsii-v-kraini-riven-doviry-do-sotsialnykh-instytutiv-ta-politykiv-elektoralni-orientatsii-gromadian-zhovten-lystopad-2020r?fbclid=IwAR1ekEEuud3OUkDtUerFWVPzys3RZPJqWmVPhqqYc5gYT6rjZkPgHd4m-o>.
3. Агеев О. Прокурор як суб'єкт адміністративного процесу : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» ; Харківський національний університет внутрішніх справ. Харків, 2006. 18 с.
4. Івчук М. Адміністративно-правовий статус органів прокуратури України : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» ; державний науково-дослідний інститут МВС України. Київ, 2011. 19 с.
5. Іщук О. Адміністративна юрисдикція органів прокуратури : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» ; МВС України, Харківський національний університет внутрішніх справ. Харків, 2011. 19 с.
6. Кулинич С. Управлінські процедури в діяльності органів прокуратури України : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» ; МВС України, Харківський національний університет внутрішніх справ. Харків, 2007. 21 с.
7. Миколенко В. Прокуратура України як суб'єкт адміністративного права : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» ; Міжрегіональна академія управління персоналом. Київ, 2011. 19 с.
8. Попович Є. Управління органами прокуратури України: організаційно-правові проблеми : автореф. дис. ... докт. юрид. наук : спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» ; Харківський національний університет внутрішніх справ. Харків, 2010. 32 с.
9. Сухонос В. Прокуратура в механізмі української держави: проблеми теорії та практики : автореф. дис. ... докт. юрид. наук : спец. 12.00.10 «Судоустрій; прокуратура та адвокатура» ; Одеська національна юридична академія». Одеса, 2009. 35 с. URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/50595502.pdf>.
10. Шуба В. Адміністративно-правові відносини в діяльності органів прокуратури України: загально-теоретичні аспекти : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» ; Національна юридична академія України ім. Я. Мудрого. Харків, 2007. 20 с.
11. Якимчук М. Організаційно-правові основи управління в органах прокуратури України : автореф. дис. ... докт. юрид. наук : спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» ; Інститут держави і права ім. В.М. Корецького НАН України. Київ, 2002. 32 с.
12. Чаплинська Ю. Адміністративно-правове забезпечення реформування органів прокуратури України : автореф. дис. ... докт. юрид. наук : спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» ; Міністерство внутрішніх справ України, Харківський національний університет внутрішніх справ. Харків, 2018. 42 с.
13. Шаганенко П. Адміністративно-правове регулювання організаційного забезпечення діяльності органів прокуратури. *Visegrad Journal on Human Rights*. 2015. № 5/1. С. 138–143.
14. Циганок С. Поняття і зміст адміністративно-правового забезпечення діяльності прокуратури України. *Підприємництво, господарство і право*. 2018. № 11. С. 135–139.
15. Баганець О. Адміністративно-правове забезпечення реформи органів прокуратури України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» ; ПрАТ Вищий навчальний заклад «Міжрегіональна академія управління персоналом». Київ, 2019. 16 с.
16. Карпунцов В. Процесуальна компетенція органів прокуратури України: адміністративно-правовий аспект : автореф. дис. ... докт. юрид. наук : спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право;

інформаційне право» ; Державний науково-дослідний інститут Міністерства внутрішніх справ України. Київ, 2018. 36 с.

17. Іванець М. Деякі питання запобігання корупції в органах прокуратури України. *Право.ua*. 2017. № 3. С. 206–209.

18. Про затвердження антикорупційної програми Генеральної прокуратури України на 2019–2020 роки : Наказ ГПУ від 1 березня 2019 р. № 38. URL: https://www.gp.gov.ua/ua/iord?_m=publications&_t=rec&id=242880.

19. Стратегія розвитку прокуратури на 2021–2023 роки, затверджена Наказом Генерального прокурора від 16 жовтня 2020 р. № 489. URL: https://www.gp.gov.ua/ua/iord?_m=publications&_t=rec&id=262782.

20. Про розмежування повноважень прокурорів у сфері запобігання та протидії корупції поза межами кримінального провадження : Наказ Генеральної прокуратури України від 13 липня 2018 р. № 135. URL: <https://www.gp.gov.ua/ua/gn>.